

mit, og altsaa uden Betaling, til at tage Brev med for at være sikker paa, at det bliver besørget, dersom Dampskibet skulde komme ind efter Kl. 11 om Formiddagen, idet jeg beder ham strax ved et Bybud eller paa anden Maade for min Regning at besørge det til sin Bestemmelse i Kjøbenhavn, saa skal dette efter denne Lov være en strafbar Handling. Dette kan jeg ikke ansee for rigtigt. Jeg skjønner nemlig ikke rettere, end at det, som Lovens Lyder, virkelig vil være en strafbar Handling; thi det kan ikke undtages efter den Undskyldningsgrund, at der ikke afgaaer Post, thi der afgaaer netop Post med dette Skib, især rigt forekommer endog den Bestemmelse mig ogsaa uheldig, naar der staaer: „Naar der ikke afgaaer Post den Dag, da Befordringen finder Sted“, der gaaer jo de fleste Steder Post flere Gange om Dagen, navnlig ad Jernbanerouterne, og dog kan man ønske Brev med Tog, som ingen Post befordre. I det Hele taget kan man være vis paa, at da det nu er saa billigt at befordre med den regulære Post, vil Ingen uleilige en anden Mand med Besørgelsen af Brev for at spare 4 Skilling, naar der ikke er langt vigtigere Forhold end disse 4 Skilling med i Spillet. Jeg maa derfor mene, at Postvæsenets ubetingede Eneret ikke burde sættes ind i denne Lov, som et dødt Bogstav, hvad den forlængst har været, men at Posten bør nøies med, hvad den kan have, nemlig at have Eneret til for Betaling at befordre Breve, idet det jo nemlig vistnok er af pecuniær Interesse for Statskassen, at der ikke oprettes Concurrence ved ligefremme Brev-Befordringsanstalter paa de bedste Router. Naar Sagen gives denne Behandling, vil ogsaa den naturlige Orden komme frem, hvor der er Tale om Straf, at den egentlige Straffskyldige bliver den, som bliver rammet, og den Straffskyldige er aabenbart den, som befordre Brevet, hvortil efter Lovens, som den her foresligger, skal ogsaa Afsenderen kunne straffes for den ulovlige Forsendelse. Den, som aabenbart bryder Postvæsenets Ret, maa dog være den, som yder Befordringen, og saa er det ogsaa naturligt alene at lægge Straffen over paa ham, og jeg vil være villig til, naar Strafbarheden sættes som

nu omtalt, at sætte Straf for Indgreb i Postvæsenets Rettigheder meget høit. I det Hele taget maa jeg sige, at Affattelsen af Lovens i det Hele taget synes mig, ikke alene i dette Punkt som et Hovedpunkt, men ogsaa i andre Bipunkter, at have det Characteristiske ved sig, at den i høi Grad bruger saa vide Udtryk, at det vil være ganske afhængigt af Postvæsenets Fortolkning af disse Udtryk, hvorvidt noget Indgreb i dens Rettigheder skal ansees for at være sseet. Dette fremtræder efter min Mening i overordentlig mange Paragrapher, og allerede i den 1ste Paragraph synes det mig, at Udtrykket, gives Anledning til en saadan dobbelt Udtydning, at jeg ikke vil kunne berolige mig ved, hvad der findes. Naar der f. Ex. siges i den 1ste Paragraph under A., at skrevne eller med Skrift indlydte, trykte Sager skulle være forbeholdte Postvæsenets Eneret, naar de nævnte Gjenstande, forsendes under Forsegling eller „under andet Lukke“, saa vil dette Udtryk „andet Lukke“, omfatte ikke alene, hvad der vistnok er meent, at de ere lukkede paa anden Maade, end ved Forsegling, men ogsaa dette, at de blive forsendte i — lad mig sige — et Stykke Flyttegods f. Ex. en Kiste, en Secretair, en Commodé eller hvadsomhelst fra et Sted til et andet ved en Fragtmand, Jernbane eller deilige, og dette er dog, umulig. Meningen. Det synes mig dog ikke at være fuldstændig i sin Orden, at man overlader til Postvæsenets egen Fortolkning, hvorledes sige Udtryk kunne opfattes.

Under b. er der Tale om gangbar Mønt i lukkede Convoluter eller lignende Omslag, og herunder kan ikke menes Pengerepræsentativer eller Sedler, da de ere omtalte under a. Det forekommer mig imidlertid at være mærkeligt, at der her kun er Tale om Convoluter og Omslag, da Mønt, forsendt paa anden Maade, vel ogsaa maa komme ind herunder. Jeg skal med Hensyn til de følgende Paragrapher kun antydningvis gjøre nogle Bemærkninger, idet jeg antager, at Lovforslaget vil komme i Udvalg, og at der der vil ske en mere detailleret Undersøgelse af de forskellige Udtryk. Jeg tilstaaer, at efter § 3 staaer det ikke klart for mig, paa hvad Maade Penge